

اوضاع کنونی افغانستان و ویژه گیهای کار سیاسی - سازمانی چپ در داخل کشور

بحران افغانستان شدید تر و عمیقتر گردیده است، جنگ و خونریزی ادامه دارد، امنیت در کشور تأمین نگردیده و باندهای مسلح در مراکز و محلات کشور به غارت و چپاول مردم میپردازند. جریان صدور باندهای خرابکار از کشور همجوار پاکستان به افغانستان ادامه دارد. در اثر حملات انتحاری طالبان و عملیات نظامی قوت های بین المللی (ناتو و امریکا) صدها و هزاران هموطن ما کشته میشوند. به موازات ادامه جنگ علیه تروریزم داراییهای عامه و کمکهای هنگفت مالی جامعه جهانی توسط یک گروه ثروتمند حاکم، در دستگاه دولت حیف و میل میگردد. فقر، بیکاری، بی سرپناهی و عدم دسترسی مردم به خدمات اساسی طبی، کار اجباری اطفال و خشونت علیه زنان بیشتر از پیش افزایش یافته است.

دولت جمهوری اسلامی وعده هایی را که به مردم داده بود عملی نکرده، حاکمیت قانون در کشور تأمین نشده، فساد اداری، رشوت و سوء استفاده از مقامات دولتی بیداد میکند. یکنوع آزادی نیولیبرال و انارشی در کشور در حال مسلط شدن است.

خطر جدی که جمهوری اسلامی را تهدید میکند، عبارت از ترکیب متضاد نیروهای تشکیل دهنده آن است. در یک طرف مجاهدین سابق که طرفدار پیاده نمودن شریعت اسلامی در کشور اند و در جانب دیگر نیروهای طرفدار غرب و دموکراسی قرار دارند. جنگ قدرت در درون حاکمیت شدت کسب کرده است، نیروهای اتحاد شمال و مجاهدین سابق اخیراً در برابر دولت مرکزی عکس العمل های جدی تری از خود نشان دادند و اخطاریه ها میان قوه سه گانه (مقننه ، اجراییه و قضاییه) دولت پیوسته تبادل میگردد .

مرحوم کاظمی سابق سخنگوی جبهه ملی سال گذشته باصراحت گفت که: «ایالات متحده امریکا و غرب میخواهند یک لباس تنگ دموکراسی خود را به زور در جان ما کنند. در حالیکه ما نمیخواهیم این لباس امریکایی را به تن کنیم!»

در کنفرانس بین المللی بن در سال «۲۰۰۱» که بخاطر حل بحران طولانی و باز سازی افغانستان دایر گردید ایالات متحده امریکا و غرب واقعیت‌های عینی جامعه افغانی و نقش نیروهای چپ و مترقی کشور را در تعیین نظام سیاسی نادیده گرفتند، آنها قدرت دولتی افغانستان را میان چند تنظیم محدود جهادی (اتحادیه شمال) بر اساس کمیت نیروهای نظامی شان تقسیم کردند. این گروه‌ها فعلاً نیز رابطه تنظیمی خود را در میان نیروهای نظامی دولت اسلامی حفظ کرده و از آنها بخاطر تهدید دیگران و بدست آوردن امتیازات بیشتر استفاده میکنند.

علی الرغم کمک‌های هنگفت بین المللی، اردوی ملی و پولیس هنوز طوریکه لازم است با سلاح، تخنیک محاربوی و پرسونل مسلکی تجهیز نگردیده و قادر به تأمین امنیت کشور نیستند. در عملیات‌های نظامی میان قطعات داخلی و قوت‌های بین المللی هم آهنگی وجود ندارد، مراکز باندهای تروریستی در سرزمین پاکستان و مناطق همجوار سرحدات شرقی و جنوب شرقی کشور دست نخورده باقیمانده اند. اخیراً میان کشورهای عضو ناتو و ایالات متحده امریکا در مبارزه علیه تروریسم در افغانستان، اختلافات شدید به میان آمده است، احتمال آن میرود که در سال ۲۰۰۸ بحران در افغانستان و منطقه تشدید گردد.

در یک چنین اوضاعی که ناکارایی دولت جمهوری اسلامی و متحدان بین المللی آن در امر تأمین صلح و ثبات در کشور، تحکیم حاکمیت قانون و باز سازی افغانستان بیشتر از پیش آشکارتر و برجسته تر میگردد، نهضت آینده افغانستان شعارهای تغییر بنیادی نظام یعنی ایجاد جمهوری دموکراتیک و تصویب قانون اساسی دموکراتیک را به حیث یک الترناتیف پیش کشیده است. الترناتیفی که ممثل اراده واقعی تمام مردم افغانستان و ضامن منافع آنها است و میتواند کشور را از بحران

عمومی بیرون کشد، صلح پایدار، امنیت، آزادی و استقلال را تأمین نموده، از تمامیت ارضی کشور دفاع و حراست نماید و

جامعه افغانی را به سوی ترقی و شگوفانی سوق دهد.

تحقق عملی این شعار قبل از همه مستلزم یک نیروی سیاسی منسجم، دموکراتیک یعنی تشکیل یک سازمان بزرگ چپ دموکراتیک است. سازمانی که کار گسترده سازمانی - سیاسی را در میان توده های مردم به خاطر آگاه سازی، سازمان یابی و کسب اعتماد و باور آنها پیش ببرد. بنابراین و بخاطر رسیدن به این هدف بزرگ ملی لازم است تا کار سیاسی - سازمانی نهضت آینده افغانستان و سایر نیروهای چپ دموکراتیک در داخل کشور منسجم و متمرکز گردد.

واضح است که کار سازمانی - سیاسی در داخل کشور یک امر پیچیده بوده و از ویژه گیهای خاصی برخوردار است. ما باید این ویژه گیها و پیچیده گیها را درست درک کنیم و در فعالیتهای عملی خود آنها را در نظر گیریم.

قبل از توضیح این مطلب میخواهم راجع به مفاهیمی چون سازمان سیاسی (حزب) و کار سازمانی - سیاسی کمی روشنی اندازم:

سازمان سیاسی (حزب) عبارت از تجمع گروهی از انسانهای آگاه و فعال جامعه است که با طرز تفکرهای همسو، اهداف سیاسی همسان و مشخص و اصول سازمانی واحد گرد هم آمده، به خاطر تحقق عملی اهداف نامبرده مشترکاً کار میکنند. در جوامع طبقاتی، مانند افغانستان، سازمان سیاسی (حزب) از منافع طبقات معین اجتماعی دفاع و حمایت میکند. یعنی حزب نماینده سیاسی طبقات و اقشار معین اجتماعی در جامعه است.

کار سازمانی عبارت از کاریست که به خاطر تعالی ساختمان و ساختار سازمان سیاسی (حزب) و بهشد کارایی عملکرد آن صورت میگیرد.

کار سیاسی عبارت از کاریست که به خاطر طرح، تصویب، توضیح و تطبیق سیاستهای معین و مشخص صورت میگیرد.

ویژه گی های کار سیاسی - سازمانی در داخل کشور

اول: باید به یاد داشته باشیم که کار سیاسی - سازمانی نیرو های چپ در جامعه سنتی و عقب نگهداشته شده افغانستان صورت میگیرد! جامعه یی که هنوز عناصر شیوه تولید ماقبل سرمایه داری، سلطه عقاید ایدئولوژیک قرون وسطایی و چیره بودن سنن متفاوت قومی، مشخصات عمده ساختاری آنرا تشکیل میدهند .

در نتیجه سه دهه جنگ و مداخله خارجی، افغانستان دارد به یک دهکده نظام سرمایداری جهانی مبدل میگردد. با موجودیت بیش از «۵۰۰۰۰» نظامی ناتو در افغانستان جریان سرمایه های این کشورها در بازارهای افغانستان بیشتر گردیده است. ساختار اجتماعی - اقتصادی جامعه به تدریج در حال تغییر است. تعدادی از قوماندانان و سران تنظیمهای جهادی به میلیونر های سرمایه و مافیای مواد مخدر مبدل شده اند و در مقابل، اکثریت مردم افغانستان به فقیران و مزدوران آنها. به موازات ادامه جنگ و توسعه نظام نیولیبرال سرمایداری در کشور، تعداد بیکاران و مزدوران فقیر و نادار افزایش یافته، قدرت خرید و دسترسی مردم زحمتکش افغانستان به مواد ضرورت های اولیه بیشتر از پیش کاهش می یابد، اما زنده گی یک اقلیت کوچک ثروتمند به حساب فقیر شدن و نادار شدن دیگران بهتر میگردد.

بدین ترتیب دیده میشود که در نتیجه جنگ و جهاد سی ساله، گروه بندی جدید اقتصادی - اجتماعی در جامعه افغانی در حال شکل گرفتن است. بنابراین کار سیاسی - سازمانی در کشور نیز ماهیت جدید طبقاتی - اجتماعی کسب کرده و هر گروه و یا طبقه اجتماعی، حزب و یا سازمان سیاسی متعلق به خود را ایجاد میکنند .

نهضت آینده افغانستان و تمام علاقمندان و دوستان جنبش چپ دموکراتیک که از منافع زحمتکشان افغانستان دفاع میکنند، ناگزیر اند تا در فعالیت های سیاسی و سازمانی خویش گرایش های اجتماعی - طبقاتی خود را حفظ نمایند و تکیه گاه

اجتماعی سازمان دموکراتیک متعلق به زحمتکشان افغانستان را به حساب جلب و جذب هر چی بیشتر زحمتکشان به صفوف خود تقویت و تحکیم بخشند.

دوم: امروزه سطح آگاهی سیاسی مردم افغانستان نسبتاً بالا رفته است، آنها به خاطر دستیابی به اهداف سیاسی و خواسته‌های صنفی شان به تشکیل احزاب سیاسی و سازمانهای اجتماعی، مانند اتحادیه های صنفی (کارگران، ماموران دولت، پیشه وران، محصلان و معلمان) سازمانهای جوانان و زنان، کوپراتیفهای دهقانی، اتحادیه های حقوقدانان، ژورنالستان و... میپردازند.

اخیراً بیشتر از هفتاد سازمان سیاسی در کشور ایجاد گردیده و فعالیت دارند. به موازات رشد اقتصادی - اجتماعی و تشدید تضاد های طبقاتی در جامعه، روند اتحاد های سیاسی میان احزاب و سازمانها شدت کسب کرده است. دو شاخه حزب «اولتراناسیونالیست» بنام افغان ملت با هم یکجا شدند، حلقات پراکنده مأویست های سابق دوباره متحد شدند اما پراکنده گی زیاد میان بقایای سابق حزب دموکراتیک خلق افغانستان (حزب وطن) هنوز ادامه دارد.

نهضت آینده افغانستان که به امر وحدت نیروهای چپ دموکراتیک بر مبنای اصول و اهداف سیاسی مشخص که استقلال و موضعگیری اجتماعی و طبقاتی جنبش را تحکیم و تضمین نماید، معتقد و پا بند است و بخاطر دستیابی به آن با سازمانها، حلقات و محافل سیاسی گوناگون، تماس حاصل نموده برای آغاز دیالوگ وسیع جهت رسیدن به هدف وحدت نیروهای چپ دموکراتیک عملاً کار میکند. کار تدویر سیمینار بررسی مسایل وحدت نیروهای چپ در جریان است.

نهضت آینده افغانستان به نقش سازمانهای اجتماعی، در امر تشکل و بسیج زحمتکشان، ارتقاء سطح آگاهی سیاسی و مسلکی و تحقق خواستههای صنفی آنها اهمیت زیاد قایل است. ما ایجاد سازمانهای اجتماعی در داخل کشور و سهمگیری فعال اعضای نهضت و تمام اعضای جنبش دموکراتیک را در کار عملی آنها به مثابه یک وظیفه مبرم سازمانی - سیاسی تلقی میکنیم.

اعضای نهضت ضمن توضیح خواسته‌های صنفی زحمتکشان، اهداف سیاسی نهضت آینده را نیز به آنها تبلیغ و تشریح نموده، آگاه‌ترین و فعالترین آنها را به عضویت نهضت آینده افغانستان جلب مینماید.

سوم: اوضاع متشنج نظامی - سیاسی کشور و حملات انتحاری باند‌های تروریستی در شهرها و محلات تجمع مردم، امکان راه‌اندازی فعالیت‌های گسترده، سیاسی - توده‌ای را به شیوه‌های کلاسیک سازماندهی اعتصابات، میتنگ‌ها و تظاهرات زحمتکشان محدود ساخته است. دولت نیز توانایی و علاقه مندی برای تأمین امنیت حرکت‌های دسته‌جمعی صلح‌آمیز زحمتکشان، برای دستیابی به خواسته‌های مشروع آنها ندارد.

طی سالی که گذشت در ولایات کابل، بغلان، جوزجان و... ده‌ها تن در جریان تظاهرات صلح‌آمیز کشته شدند. مردم هم‌ارگان‌های دولت و هم‌تروریستان را به اعتصاب شکنی و دهشت‌افگنی محکوم میکنند، با اینکار نمیتوان جلو اعتراضات و قیام‌های دادخواهانه و دموکراتیک زحمتکشان را گرفت.

ولی با وجود این، فعالان جنبش چپ دموکراتیک و نهضت آینده افغانستان ناگزیر اند تا بخاطر تأمین شرایط کار سیاسی - توده‌ای صلح‌آمیز مبارزه کنند و اشکال و شیوه‌های کار سیاسی - سازمانی بی‌خطر و مؤثر را در افغانستان جستجو نمایند. یکی از این شیوه‌ها میتواند راه‌اندازی تظاهرات و میتنگ‌های اعتراضیه زحمتکشان باکمیت‌های کوچکتر، مختصر و با کنترل جدی از نفوذ عمال توطئه‌گر و ماجراجو، در داخل تحركات مردمی باشد.

چهارم: در کار سیاسی سازمانی توجه به سنن، عنعنات، عقاید، زبان و ارزش‌های فرهنگی مردم افغانستان از اهمیت اساسی و اصولی برخوردار است. پیامها و شعارهای سیاسی نهضت آینده و جنبش چپ دموکراتیک باید به زبانهای خود مردم به آنها رسانیده شود.

بدین منظور لازم است تا مرامنامه و اساسنامه نهضت آینده به زبانهای ملی و محلی (پشتو، ازبکی، بلوچی و...) چاپ و به اختیار مردم در داخل کشور قرار داده شود. ما نمیتوانیم با دستان خالی، رابطه فکری و سیاسی خود را با مردم تأمین نماییم. نشریه آینده که بیانگر خواستها و حقایق مربوط به زنده گی مردم افغانستان است، باید با محتوای سیاسی جدید و قابل فهم برای مردم به موقع نشر و پخش گردد.

نشریه آینده درکنار ایفاء نقش روشنگری و بیدار سازی مردم باید زحمتکشان افغانستان را به وحدت و همبستگی و تشکل آنها در سازمانهای اجتماعی و سیاسی مدافع منافع خود شان دعوت نمایند.

پنجم: کار سیاسی - سازمانی در داخل کشور بدون استفاده و کاربرد وسایل اطلاع جمعی و تکنالوژی مدرن یعنی رادیو، تلویزیون و انترنت، نتایج محسوس به بار نمی آورد. این وسایل، امکان تأمین روابط و تماس های سازمانی - سیاسی را در فاصله های دور دست داخل و خارج کشور میسر میسازند، تازه ترین معلومات و اطلاعات سیاسی راجع به رویدادهای جهان و جامعه از طریق رادیو، تلویزیون و انترنت عرضه میگردند، مهمترین آثار تیوریک و مقاله های تحلیلی در سایت های انترنیتی، قابل دسترس است. خلاصه اینکه امروزه هر فرد و یا سازمانیکه میخواهد به کار فعال سیاسی - سازمانی بپردازد، ناگزیر است از وسایل و تکنولوژی مدرن استفاده نماید. نهضت آینده افغانستان، برعلاوه نشریه آینده و سایت انترنیتی امکان نشرات رادیویی و تلویزیونی را زیر مطالعه دارد.

برگرفته از نشریه آینده شماره های ۳۵ و ۳۶ سال ۲۰۰۸

www.ayenda.org